

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 59.

Vydána dne 1. října 1930.

Obsah: **(130. a 131.) 130.** Zákon, kterým se doplňují a mění některá ustanovení zákonů o soudním řízení ve věcech občanských a o řízení exekucím. — **131.** Zákon o úpravě veřejných knih o nemovitostech v zemi Slovenské a Podkarpatské, převzatých od cizích soudů (úřadů).

130.

**Zákon ze dne 8. července 1930,
kterým se doplňují a mění některá ustanovení
zákonů o soudním řízení ve věcech občanských
a o řízení exekucím.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zrušuje se ustanovení čl. VIII., č. 2, zákona ze dne 1. srpna 1895, č. 110 ř. zák., kterým se uvádí zákon o vykonávání soudní moci a o příslušnosti řádných soudů ve věcech občanských (jurisdikční norma).

Čl. II.

Zákon ze dne 1. srpna 1895, č. 111 ř. z., o vykonávání soudní moci a o příslušnosti řádných soudů ve věcech občanských (jurisdikční norma) se mění takto:

1. Poslední odstavec šu 7 upravený novelou na úlevu soudům ze dne 1. června 1914, č. 118 ř. z., zní:

„Vyřizovati věci řízení nesporného, čítajíc k nim věci amortisační, věci knih pozemkových a věci firemní, vyřizovati návrhy na vydání platebních příkazů v řízení rozkazním a platebních a zajišťovacích příkazů v řízení směnečném, jakož i vyřizovati věci exekucní náležejí u sborových soudů první stolice členu sborového soudu, určenému v ročním rozvrhu práce, jako samosoudci.“

2. První odstavec šu 100, upravený zák. č. 161/1921 Sb. z. a n., zní:

„Žaloby proti příslušníkům československého státu o rozvod, rozluku nebo prohlášení manželství za neplatné a jiné žaloby o nároky

nikoli ryze majetkové z poměru mezi manžely anebo mezi rodiči a dětmi mohou býti v tuzemsku podány, není-li tu pro ně ani obecný ani zvláštní soud, u obecného soudu žalobcov a, není-li ho, u soudu, v jehož obvodu je obec, ve které mají obě strany nebo některá z nich právo domovské.“

3. § 105 zní: „Pozůstalosti projednává okresní soud, u kterého zemřelý měl svůj obecný soud ve věcech sporných.“

4. Zrušuje se poslední věta šu 106 a celý § 110.

5. § 106 doplňuje se tímto ustanovením: „Není-li tu žádného z těchto předpokladů, jest příslušný okresní soud, v jehož obvodu jest obec, ve které měl zůstavitel domovské právo.“

6. § 107 zní: „Nemovitou pozůstalost cizince, která jest na území, na kterém platí tento zákon, přísluší projednati okresnímu soudu, v jehož obvodu jest nemovitost nebo větší část nemovité pozůstalosti.“

7. Druhá věta šu 109 zní: „Zříditi poručníka nebo opatrovníka československému státnímu příslušníku, který nemá v tuzemsku obecného soudu ve věcech sporných, jest příslušný okresní soud, v jehož obvodu jest domovská obec poručencova nebo opatrovcova.“

8. První odstavec šu 114 zní: „Povoliti dobrovolný rozvod jest příslušný okresní soud, u kterého má manžel svůj obecný soud; není-li v tuzemsku takového soudu, pak okresní soud, v jehož obvodu má obecný soud manželka, a není-li ani toho, okresní soud, v jehož obvodu jest domovská obec manželů.“

Čl. III.

Zákon ze dne 1. srpna 1895, č. 113 ř. z.,

o soudním řízení v občanských právních rozepích (civilní řád soudní) se mění takto:

1. První odstavec šu 279 zní: „Vadli-li provedení důkazu překážka neurčitého trvání, je-li pochybno, zdali vůbec bude možno provéstí důkaz, o nějž jde, nebo má-li býti proveden důkaz v cizině, ustanoví rozhodující soud na návrh nebo z úřední moci v průvodním usnesení nebo kdykoli později lhůtu, po jejíž marném vypršení bude v řízení pokračováno, nepřihlížeje k tomu, že důkaz nebyl proveden.“

2. Druhý odstavec šu 332 zní: „Jestliže by záloha nebyla složena včas, lze od obeslání svědka upustiti a v řízení pokračovati, nepřihlížeje k tomu, že důkaz nebyl proveden (§ 279).“

3. První věta prvního odstavce šu 335 zní: „Když se soud marně pokusil svědka vyslechnouti a jest obava, že by opakováním pokusu byla rozepře protahována, ustanoví rozhodující soud na návrh nebo z úřední moci lhůtu ku provedení důkazu; prošla-li lhůta marně, budiž v řízení pokračováno, nepřihlížeje k tomu, že nebyl svědek vyslechnut.“

4. Třetí odstavec šu 440 zní: „Jsou-li strany zastoupeny advokáty, může soud, jde-li o přednesení značného rozsahu, při prvním roku nebo při prvním ústním jednání stranám naříditi, aby skutkový podklad sporu i nabízené důkazy uvedly v přípravných spisech, a ustanoviti jim k tomu lhůtu, zpravidla nepřesahující dva týdny. Nejsou-li strany zastoupeny advokáty, může soud ve sporech takových ku přípravě ústního jednání slyšeti strany a sepsati o tom protokol.“

Čl. IV.

Zák. čl. I/1911, civilní řád soudní, mění se takto:

1. K šu 596 připojuje se tento další odstavec:

„Po uplynutí lhůty ustanovené ku podání odporu má platební příkaz, jemuž nebylo odporováno, stejnou účinnost jako pravoplatný rozsudek a jest proti němu přípustna obnova sporu podle všeobecných pravidel.“

2. Druhý odstavec šu 605 se zrušuje.

Čl. V.

(1) Spory o příslušnost mezi řádnými a mimořádnými soudy a soudy rozhodčími (rozhodci) rozhoduje sborový soud druhé stolice, v jehož obvodu mají sídlo, anebo nejvyšší

soud, jde-li o spor mezi soudy (rozhodci) v obvodech různých sborových soudů druhé stolice. Rozhodl-li již v tom kterém případě sborový soud druhé stolice k rozhodnutí sporu o příslušnost povolaný anebo nejvyšší soud o otázce příslušnosti, jest jejich rozhodnutí závazné. Ustanovení čl. XXIV zák. č. 112 ai 1895 ř. z. a šu 24 zákona o soudech živnostenských z 27. listopadu 1896, č. 218 ř. z. jsou nedotčena.

(2) Neuplynula-li promlčecí lhůta ve příčině nároku uplatňovaného ve věci, ve které spor o příslušnost vznikl, dříve než byla podána žaloba u soudu, který byl pak uznán příslušným, nepromlčí se nárok dříve, nežli za 30 dnů ode dne, kdy byl oprávněný o rozhodnutí sporu o příslušnost vyrozuměn.

Čl. VI.

Soudní exekucí jsou vykonatelná pravoplatná rozhodnutí a opatření státních úřadů správních, jimiž se ukládá peněžité plnění nebo vydání movitých věcí, a to i když není soudní exekuce zvláštním zákonným předpisem připuštěna.

Čl. VII.

Zák. čl. LX/1881, exekuční zákon, mění se takto:

1. Poslední odstavec šu 2 zní: „Pokud není ustanoveno v zákoně jinak, povoluje vůbec exekuci okresní soud, kterému náleží exekuci vykonati (exekuční soud).“

2. První odstavec šu 6, ve znění upraveném šem 34, zák. čl. LIV/1912, zní:

„Povolení exekuce lze navrhnouti písemně nebo ústně do protokolu. Písemný návrh buď podán v tolika stejnopisech, aby jeden stejnopis mohl býti ponechán při soudních spisech a aby každému dlužníku mohl býti s povolením exekuce jeden stejnopis návrhu doručen. Pro vyrozumění vymáhajícího věřitele a při exekucích na pohledávky i pro vyrozumění podlužníka jest připojiti rubriku. Není-li exekuční titul založen ve spisech povolujícího soudu, buď k návrhu na povolení exekuce připojen v prvopise.“

Čl. VIII.

(1) Ustanovení čl. I. až III. neplatí na Slovensku a Podkarpatské Rusi, ustanovení čl. IV. a VII. pak neplatí na ostatním státním území.

(2) Ustanovení čl. III., č. 4, pozbudou účinnosti dnem 31. prosince 1935.

Čl. IX.

Tento zákon provede ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Meissner v. r.

131.

Zákon ze dne 27. srpna 1930

o úpravě veřejných knih o nemovitostech v zemi Slovenské a Podkarpátorské, převzatých od cizích soudů (úřadů).

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Soudy, kterým jako knihovním soudům byly nebo budou odevzdány veřejné knihy o nemovitostech v zemi Slovenské a Podkarpátorské, vedené dříve cizími soudy (úřady) neb orgány cizího státu, ať v prvopisu nebo v opisu, vyhlásí ihned, jakmile zjistily, že v nich anebo v jednotlivých vložkách (zápisnicích) jsou zápisy vykonané cizím soudem (úřadem) aneb orgánem cizího státu o žádostech došlých ho po 28. říjnu 1918, že jim byly tyto knihy (vložky nebo zápisnice) odevzdány, vyzvou však spolu všechny, kdož

1. se mají za stíženy změnami, které byly snad provedeny o nemovitostech v nich zapsaných v době, po kterou nebyly tyto knihy vedeny příslušným československým soudem, nebo

2. namítají,

a) že zápisy vykonané o žádostech podaných po 28. říjnu 1918 do 31. prosince 1920 jiným soudem (úřadem), než příslušným československým soudem, jsou z toho důvodu neplatné, nebo

b) že vydané opisy veřejné knihy (vložky, zápisnice) nebo listiny, které jsou podkladem knihovních zápisů, se odchylují od prvopisu,

aby vznesli své námitky ve lhůtě stanovené ve vyhlášce u soudu, kterému jako knihovnímu byly knihy (vložky nebo zápisnice) odevzdány.

(2) Námitky proti správnosti zápisů nemohou vznésti ti, kdož sami za zápis zažádali nebo z něho odvodili další knihovní práva pro sebe nebo někoho jiného.

§ 2.

(1) Ve vyhlášce buď uveden název katastrálního území, a to jak označením dřívější obce, tak i označením obce, k jejímuž katastrálnímu území byla přivtělena, jehož nemovitosti jsou zapsány v těchto knihách (vložkách anebo zápisnicích), a čísla jednotlivých vložek nebo zápisnic veřejných knih, kterých se vyhláška týká. Vyhláška buď vydána o každém katastrálním území zvlášť. V ní buď dále uvedeno, že v námitkách musí býti přesně uvedeny jak číslo vložky nebo zápisnice s udáním katastrálního území, tak i zápisy, změny neb odchylky, proti kterým se činí námitky, a důvody, z kterých se činí, a že mají připojeny býti doklady, jsou-li po ruce.

(2) Nebudou-li včas vzneseny námitky, budou vložky (zápisnice) právní účinnosti veřejných knih a zápisy v nich právní účinnosti knihovních zápisů dnem po uplynutí stanovené lhůty, pokud zápisy nebudou z úřední povinnosti vymazány podle § 4, a budou tímto dnem vložky (zápisnice) dány do všeobecného používání. Obnoviti předešlý stav pro zmeškání lhůty nelze. Po lhůtě bude možno odpíratí zápisům jen podle obecných předpisů. Na to buď ve vyhlášce upozorněno.

§ 3.

(1) Lhůtu k námitkám ustanoví soud hledě k počtu vložek (zápisnic) a knihovních zápisů v nich; lhůta ta nesmí býti kratší 30 dnů a delší tří měsíců ode dne, kdy bude vyhláška vyvěšena na soudní desce. Poslední den této lhůty buď podle toho ve vyhlášce udán kalendářním dnem.

(2) Vyhláška buď vyvěšena na úřední desce knihovního soudu, na vchodu do místností knihovního soudu a v jeho místnostech, a v obcích, v jejichž katastrálním území leží nemovitosti. Obce jest požádati, aby na ni zvlášť upozornily způsobem v místě obvyklým. Kromě toho jest doručiti vyhlášku státnímu zástupčímu úřadu a Státnímu pozemkovému úřadu.

§ 4.

(1) Zápisy, které byly vykonány v odevzdaných veřejných knihách jiným soudem (úřadem) než československým soudem o žádostech